

КУЛТУРА

Търси за...

В целия сайт

Култура - Брой 44 (2394), 16 декември 2005

Български | English

ИЗБОРЪТ НА КУЛТУРА

НАБЛЮДАТЕЛИ

КУЛТУРЕН КОКТЕЙЛ

a+ a a-

Венцислав Занков в 'Райко Алексиев',

Първото, на което се спира погледът ми в зала 'Райко Алексиев', е голяма композиция с две фигури, отметнали глави, с мъчително изпънати шии, носещи тежко отпуснато между тях голо мъжко тяло. Реагирам класически, тоест като пред класическа религиозна картина в духа на 'Сваляне от кръста'. Мисля за библейската последователност на събитията от Страстната седмица, постепенно усилващи чувството за възвишено страдание, което точно на този етап достига пиковата си фаза. Прочитайки заглавието, рязко излизам от това състояние и мигом се развеселявам. Защото то е: "Три-и-и, че-ти-ри!". До каква степен 'иконографията' ме е подвела в разчитането на образите, разбирам едва при повторното вглеждане – не само мъртвото тяло е голо, но и носещите го, тоест тези, които се засилват да го хвърлят. Голотата им просто не съм забелязала първия път, по-скоро тя не ми е направила впечатление. Може би заради изградените от историята на изкуството навици в гледането, донякъде поради приглушената от романтично-маниерната стилизация сексуалност на фигурите, а вероятно и заради вседъщерната днес градска рекламна голота, която е много по-агресивна с фотографската си натрапчивост.

След този печален опит станах по-предпазлива в изложбата на Венцислав Занков. Своевременно забелязах например, че в една класическа композиция Пиета под червеното наметало Богородица и другата Мария, протегнала молитвено ръце, са голи. Именно поради това заглавието на този 'оголен' цитат ме озадачава – 'Дано не е вярно': дали да го свържа със смъртта на Христос, с бъдещото му възкресение, с християнството въобще, а може би тази посока на възприятие е съвсем погрешна...

Особените взаимоотношения между образи и заглавия продължават и по-нататък, в опозиции: зловещо към банално, драматично към игрово, епично към прозаично и прочие, пораждайки непрекъснато съмнение и недоверие в собствения поглед. Така изложбата се превръща в нещо като изпитание на сетивата, на конвенциите в художественото възприятие със средствата на класиката. Което за мен е основното качество на изложбата.

Диана Попова

[още от автора](#)[Коментари от читатели](#)[Добавяне на коментар](#)[За да добавяте коментари, трябва да се регистрирате тук.](#)

АРХИВ РЕКЛАМА ЗА КОНТАКТИ ПРИЯТЕЛИ

КУЛТУРА

СЕДМИЧНИК ЗА ИЗКУСТВО, КУЛТУРА И ПУБЛИЦИСТИКА
ИЗДАНИЕ НА ФОНДАЦИЯ КОМУНИТАС

ХРИСТИЯНСТВО
КУЛТУРА

© 2009 ФОНДАЦИЯ КОМУНИТАС | Created by [CRISD](#)

WebCounter